

**Brev till Sophie Elkan från Selma
Lagerlöf: 1893-1895. L 84:1 - 175**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

186

149,
164

Landskröna

4/10. 95.

Kära vän!

Ofuerskripten talar ju för sig själv. Jag har verkligen kommit hem, men det var nästan som att arbeta sig igenom ett berg af björningar. Ja, det har nu gått i alla fall.

Hur jag haft det få vi nog tid att tala om. Det har varit bra. Och jag har nu sovit en aderton timmar, så jag är fullt frisk och stark.

Jag fick ditt brev nu på morgonen och är mycket, mycket förvånad. Han ålskar

dig, nog alljämt, det behöfver du ej tvifla på, men det är möjligt att dessa bref blivit frukt. Det låter nästan så. Jag tror han vill ej se dig, förrän han hunnit öfvervinnat sig själv. Han måtte vist tro me på en sådant slag kärlek, säu du talat om. Ja, det är mitt första intryck. Är det så, så kan jag ej vara annat än glad, men jag hade ändå så gärna sett dig att få se honom. I alla händelser är det väl, att du vet hvad han vill, att han lever och att han vill hålla fast vid dig.

Han är nog mycket svag, det är ej likt honom att lyda sin doktor. Jag tycker det är hårdt för dig, men hvarför är det så hårdt som i näras. Jag vill ej säga något som gör honom illa. Jag vill säga på

stationen i Köpenhamn.

Jag kommer väl öfver redan
på morgonen och får väl då
beställa rum åt oss så att vi
få hålla ihop från början.

Naturligtvis är det här-
ligt att vi äro så nära. Men
jag har hemskt mycket att
göra i dag. Jag får visst sluta.

Vore bara dessa dagar öfver -
du är nog rätt, då du kommer
på söndag inte samut. Jag
längtar mycket.

Din Selma.